

- cc Binder
- Kunst en erfgoed
- Sport
- Kinderen en jongeren
- Puurs-centrum
- Aspergefestival
- Zomer van

Xavier Mary

8. Xavier Mary, *Sun Tower & The Guardians of the Four Directions (The Last Guardian)*, 2019

OTR banden, ijzer, LED lampen, stalen buizen ... 220 x 220 x 350 cm

Pleintje tussen Schuttershofstraat en Stationsstraat

Xavier Mary (1982) is een Belgische kunstenaar, afkomstig uit Luik en werkzaam in Brussel. Hij heeft van het industriële een centraal motief in zijn sculpturen en installaties gemaakt. Industriële objecten zijn het residu van een verleden van vooruitgangsgeloof en optimisme – met de auto als de ultieme mobiele en bevrijdende fetisj van de 20ste eeuw – maar dragen ook de kiem van een apocalyptische toekomst in zich. Door ze uit hun gebruikelijke omgeving te halen en in een nieuwe context te integreren, verbindt Mary traditie met virtualiteit, fascinatie met doemdenken, industrie met kunst en geschiedenis, en dit doet de kunstenaar zowel in ernst als met ironie.

The Last Guardian is onderdeel van *Sun Tower & The Guardians of the Four Directions*, een installatie vol wenken naar de wereld van mythes en games, oosterse godsdiensten en verdwenen beschavingen. Centraal staat de zonnetoren, een trapvormige piramide, opgetrokken uit in stukken gesneden truckbanden en doorbroken door vier trappen die naar het platform op de top leiden. Rondom deze toren staan de “wachters van de vier richtingen”, vier ronde torens van vijf gestapelde truckbanden die bekroond zijn met een cirkelvormige waaier van buisvormige ledlampen (deze ‘The Last Guardian’ is een van die vier wachttorens). Het werk refereert zowel naar het verre verleden – toen mensen de zon, die het ritme van leven en voedselvoorziening bepaalde, aanbaden en er monumenten voor oprichtten – als naar het heden, waarin we de zon hervonden hebben als de ultieme bron van energie die het licht op de vier torens laat branden. Hebben we over afzienbare tijd weer behoefte aan tempels en bouwen we die op het stort van een industrialisatie die catastrofale dimensies heeft aangenomen? Verbeeldt deze installatie een toekomst, waarin zon en wind nog de enige bronnen van energie zijn in een wereld die zichzelf compleet uitgeput heeft? Of moeten we het werk als een hulpkreet zien, opgericht voor een stervende aarde? Zou kunst de mens eerder tot bezinning kunnen brengen dan wetenschap?

Xavier Mary, *Oh My Buddha*, 2022

3D print, EPS met hoge dichtheid, verchroomd, gevernist met kleurverloop, 35 x 30 x 18 cm
cc Binder

Xavier Mary (1982) is een Belgische kunstenaar, afkomstig uit Luik en werkzaam in Brussel. Af en toe wijkt hij af van zijn (post)industriële sculpturen en installaties die ons een spiegel voorhouden, en slaat hij een zijweg in, die niettemin ook weer aanzet tot reflectie. Toen Mary enkele jaren geleden in Kampong Thom in Cambodja sculpteurs op ambachtelijke wijze Boeddhabeelden zag maken uit blokken steen, besloot hij om zo'n beeld te reproduceren als een soort digitale avatar met behulp van 3D-scans. Zo zacht, mat en rond als de traditionele Boeddhabeelden ogen, zo hoekig, zilverachtig blinkend en onpersoonlijk ziet "Oh My Buddha" van Mary er uit. Toch is dit gemuteerde beeld nog steeds onmiddellijk herkenbaar als een in zithouding mediterende Boeddha, maar dan met een futuristisch voorkomen. Mary neemt onze zoektocht naar zingeving in een dolgedraaide en geglobaliseerde wereld onder de loep: in de hoop rust te vinden reizen we naar de andere kant van de aardbol of branden thuis wierook bij een in massa geproduceerd Boeddhapoppetje. In "Oh My Buddha" is de kunstenaar erin geslaagd verleden én toekomst, oost én west, kritiek én begrip overtuigend te laten samenvallen in één beeld.

Tekst: Sabine Alexander

Route: Vervolg je wandeling rechts door de Stationsstraat, richting het Dorpshart. Op het Dorpshart vind je het werk van [Jonathan Meese](#) tegenover horecazaak Glorie.